

Der er stillet en række skriftlige spørgsmål, dem har jeg allerede besvaret, delvis her mundtligt, men jeg skal selvfølgelig sørge for, at de skriftlige svar også kommer til Retsudvalgets medlemmer.

Er der brug for fra nu af og frem til samlingen slutter, at vi skal drøfte det her nærmere i et samråd i Retsudvalget for at få beskrevet det klart, så er jeg selvfølgelig til rådighed for det. Det siger sig selv. Jeg er selvfølgelig også med på, at hvis der, når vi nærmer os den 28. maj 1999, stadig væk er nogle udeståender, så må det have den tid, det skal have. Sådan er det. Jeg er jo helt enig med hr. Nødgaard i, at jeg jo ikke kan tvinge nogen til at stemme for en lovgivning for Færøerne og Grønland, der er en ikræftsættelse af en allerede vedtagen lovgivning for Danmark.

Som sagt havde det færøske Lagting en række ønsker til ændringer af den lovgivning, der var vedtaget for Danmarks vedkommende, og de problemer har jeg altså brugt noget tid på at finde løsninger på. Jeg håber, at Folketinget lægger vægt på, at vi her har fundet nogle løsninger, som er fuldt tilfredsstillende for Lagtinget, og som lever op til det, Lagtinget har sagt i sin betænkning, når nu også det ændringsforslag, som jeg har tilkendegivet her at jeg er rede til at stille i Retsudvalget, indgår i andenbehandlingen af lovforslaget.

Det burde være en sag, som vi kunne glæde os over i fællesskab, al den stund domstolsreformen træder i kraft 1. juli 1999.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

17) Forhandling om redegørelse nr. R 18: Kulturministerens redegørelse af 6. maj 1999 om Det Kongelige Teater og Kapel.
(Redegørelsen anmeldt 6/5 99. Redegørelsen givet 6/5 99. Meddelelse om forhandling 6/5 99).

Forhandling

Søren Hansen (S):

Det er godt, at vi endelig langt om længe har fundet en løsning på Det Kongelige Teaters problemer; i hvert fald får vi nu taget godt og grundigt fat på sagen.

Der er også grund til at være tilfreds med, at den løsning, som Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, CD og Det Konservative Folkeparti fandt, fik tilslutning fra Enhedslisten og fra SF.

Jeg skal i øvrigt her hilse fra Enhedslistens ordfører, hr. Søren Søndergaard, som nu er nødsaget til at sidde i Retsudvalget til et møde dér, og meddele på hans vegne, at han tager redegørelsen til efterretning.

Et bredt forlig er godt, det giver sikkerhed for en fornuftig løsning, håber jeg, men det kan også, viser det sig indimellem, skabe nogle vanskeligheder. Vi har set omkring medieforliget, at det, at mange partier var sammen, nok har givet en noget sikker grund at stå på, men det har også givet en række vanskeligheder.

Derfor vil jeg gerne sige her, at jeg går ud fra, at de partier, der har tilsluttet sig forliget, vil vise sig at være positive medspillere og ikke negative benspændere. Det siger jeg i anledning af bl.a. et indlæg i en af dagens aviser, og det skal jeg vende tilbage til senere under debatten.

Hvad er det så for en løsning, vi har fået? Ikke den optimale, for den optimale løsning eksisterer ganske enkelt ikke. Jeg har i hvert fald ikke set antydning af en løsning, som alle kunstarter, bestyrelser og de andre aktører omkring Det Kongelige Teater har kunnet tilslutte sig. Om vi så, som arbejderdigteren Oskar Hansen i sin tid skrev, havde bygget et slot med gesejsning i sølv og guld, så havde end ikke det tilfredsstillet alle på samme tid. Den optimale løsning eksisterer ikke, men vi har fundet en fornuftig måde at tage fat om problemerne på.

Til dem, der har karakteriseret Turbinehall-løsningen, som jo altså er den, der viste sig at kunne bære igennem, som et »surt sted« eller